

A nagyságos asszony idegei

DR. DÉCSI IMRE¹

[...] A városi életben természetesen mindenki számára van minden, amit nem tudok jobb szóval mondani, mint hogy élvezet. Van minden mulatság; vannak klasszikus tragédiák, tréfás játékok, van mindenféle muzsika, mindenféle látványosság, lumpolási alkalmatosság, vannak szellemes társaságok, előkelő társaságok, jókedvű társaságok, jól öltözött társaságok, társaságok léhák, tudósok, nagyképűek, okos emberek, krakélerek, álműveltek, művészek, gazdagok, szélhámosok és más mindenféle emberek számára, van muzsika a legigazibbtól a leghamisabbig, vannak kedélyes helyek, előkelő helyek, finom helyek, trágár helyek, az egyik helyen isznak, a másikon kártyáznak, a harmadikon beszélgetnek, nevetnek, vitatkoznak, muzsikálnak, szép ruhákat viselnek, jól vacsoráznak, flörtölnek, táncolnak, ásítanak – mindenhol egészen másfajta emberek egészen más dolgokat egészen másképp csinálnak, és aki a maga fajtája közt a magának valót megtalálta, az nem lesz ideges a nagyvárosi kéjektől. Csakhogy ez a megtalálás a legnagyobb tudomány, annyi meggondolást, önállóságot, józanságot, tapasztalást, bátorságot és jó szerencsét kíván, hogy a dolog természeténél fogva elég ritka ember ért hozzá.

[...] Minálunk még nagy általános parvenüség van a városi élet, kivált pedig annak az úgynevezett élvezetei dolgában. Tudja mindenki, hogy itt a legtöbb ember nem olyan ruhában jár, nem olyan ételt eszik, nem olyan könyvet olvas, nem olyan mulatsággal szórakozik, amilyen neki magának esne jól, hanem amilyenel másokat lefőzhet. Ez pedig rettentő nagy lelki munka: a fárasztó erőlködés, aggodalom, mérgelődés, megszegyenülés, kaján diadalérzés, mind az embernek az idegeire megy és fönntartja azt az állandó nyugtalanságot, aminél fogva az embert kellemetlenül izgatja a

¹ Orvos, pszichoanalitikus, újságíró (1881–1944?). A Munkáskórház idegosztályának a főorvosa, majd a Kereskedelmi Segélyegylet orvosa. A polgári radikális *Világ* című újság állandó munkatársa a lap alapításától. Publicisztikájában leginkább a lélek egészségének kérdéseit taglalta pszichoanalitikus vizsgálataira támaszkodva, számos egészségügyi felvilágosító könyvet írt és fordított (*Az egészséges élet tudománya*. 1923., *Az impotenciáról*, 1928., *A nemi élet és az erotika*, 1941.

telefoncsöngettyű, a késedelmes villamoskocsi, a maga gyöngé kis munkája, a sok súlyos nagyvárosi élvezet, meg a többi jámbor dolog. [...]

Pszichoterápia

Magyarul – körülbelül – LELKI GYÓGYÍTÁS, de ez nem fordítása a psychotherapiának, hanem csak magyarázata azok számára, akik még nem hallottak róla. „Pszichoterápia” néven azokat a gyógyító módokat foglaljuk össze, amelyek a beteg ember lelkére való hatásukkal segítenek. [...]

Bizonyosan tetszett már hallani, hogy a lelki és más ideges jelenségeknek ez az újabb, alaposabb kutatási módja a pszichoanalízis. A pszichoanalízisnek már eddig is sikerült belevilágítani az ideges tünetek szerkezetébe és ezzel lehetségessé tett olyan pszichoterapiás gyógyítást, amelyről azelőtt szó se lehetett. [...]

A pszichoanalízis nem dilettáns kezébe való, mert ha nem esztendőnk munkáját, rááldozott nehéz munkáját jelenti, akkor hamis és kártékonyabb, mint a hozzáértés nélkül való bánás erős mérgekkel. Pesten divatos dolog róla beszélni, felületes tudósa annyi van, mint a divatos táncosoknak, kivált a szexuális vonatkozásaival szívesen csiklandozzák egymást az emberek. Tegyük csak, nem érdemes ellene tiltakozni, de meg kell mondani, hogy ez nem pszichoanalízis, hanem csak játék néhány rosszul értett pszichoanalitikus műszóval. Jól érteni ezeket egyelőre igen nehéz, mert a pszichoanalízis még forrongó, fiatal tudomány, és rövid, népszerű összefoglalásra még nem alkalmas. [...]

(Budapest, é. n. [1920 k.] 14., 16., 55., 59., 62.)